

Ludzie pracy - twórcy szczęśliwej przyszłości

Przemówienie Prezydenta RP tow. Bolesława Bieruta z okazji odznaczenia orderami «Sztandar Pracy» przodowników pracy i racjonalizatorów w dzień I rocznicy powstania PZPR

Dnia 15 b.m., w dniu pierwszej rocznicy zjednoczenia partii robotniczych, Prezydent Rzeczypospolitej udekorował orderami „Sztandar Pracy” I i II klasy szeregi racjonalizatorów, przodowników pracy, wyższych oficerów WP, inżynierów i techników oraz pracowników nauki, kultury i sztuki.

W uroczystości, która odbyła się w sali Rady Państwa, wzięli udział członkowie Rady Państwa oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR.

Wręczając ordery, Prezydent Bierut powiedział:

„Zaszczytne odznaczenia nadawane w Polsce przedwojennej, rzadko związane były z zasługami z tytułu pracy, a już w żadnym razie nie dotyczyły zwykłych robotników. Uznanie dla ofiarnej, twórczej, indywidualnego wysiłku, który składa się na dobro ogólnie - społeczne, może znaleźć swój właściwy wyraz dopiero w warunkach demokracji ludowej. Dopiero w tym no wym ustroju społecznym, praca twórcza człowieka przestaje być obiektem wyzysku, spekulacji, niewoli.

Tam gdzie panują kapitaliści, praca człowieka zatracą swoją godność społeczną, ludzką, zamienia się w element stosunku rynkowego „kupno - sprzedaż”. Podstawą tej oceny jest tylko to, jaki daje zysk kapitaliście.

Dopiero po przepędzeniu kapitalistów, wyzyskiwaczy pracy ludzkiej, spekulujących dobrem ogólnie - społecznym, które praca ta tworzy, zmienia się zasadniczo w społeczeństwie sam stosunek do twórczej pracy człowieka. Przewrócona zostaje indywidualnej pracy człowieka najwyższa godność społeczna i najwyższy szacunek narodu.

Indywidualny wysiłek twórczy spłata się jak najściślej i bezpośrednio z ogólnie - społecznym procesem twórczym, który wznosi się o siłę, o rozwój, o wspaniałe dobro narodu, o rozkwit jego dobrobytu, jego kultury i jego wkładu w skarbnicę ogólnie - ludzkiego postępu. Praca staje się nie tylko łącznikiem między jednostką i społeczeństwem, ale staje się wyrazem twórczego stosunku między człowiekiem i jego społecznością, staje się sprawdzianem społecznej wartości każdego indywidualnego twórcy, miarą jego patriotyzmu.

Jak żołnierz, który w chwili zagrożenia niepodległości swego kraju bohatercko przelewając swą krew, lub oddając swoje życie, wyraża gotowość obrony czci i honoru swego kraju, tak w życiu powszednim człowiek swym wysiłkiem twórczym składa narodzi w codzienną daninę uczuć, swój wkład w jego siłę i wielkość, w jego proces rozwojowy, w jego teraźniejszość i przyszłość.

Dlatego też praca twórcza staje się najwyższą dumą i zaszczytem człowieka, tak, jak najwyższą dumą i zaszczytem żołnierza - patriotą jest obrona nie-

podległości swego ojczystego kraju. Przez swoją pracę twórczą szło wiek nie tylko spełnia swój obowiązek społeczny, ale kształtuje, tworzy swój naród, jak samo, jak naród tworzy człowieka, formując w nim od dzieciństwa talenty twórcze, przekazując mu wiedzę i doświadczenie minionych pokoleń.

Praca to najwyższy dar każdego pojedynczego człowieka i jedyną źródło bogactwa całego narodu, jego siły, jego wielkości, jego znaczenia w społeczności ogólnie - ludzkiej. Nie wszyscy zdają sobie z tego sprawę. Uświadomić to wszystkim jest naszym obowiązkiem.

Polska Ludowa czynić będzie wszystko, aby pracy twórczej

zem był historyczny Kongres Jedności Klasy Robotniczej.

Rola przodująca klasy robotniczej w wyzwoleniu pracy z niewoli kapitalistycznej, w przywróceniu jej godności społecznej w Polsce Ludowej, jest dziś zrozumiała i jasna dla całego narodu. Kongres Jedności Klasy Robotniczej był właśnie tym historycznym przełomem, który utworzył narodowi jasną drogę w przyszłość, pogłębił świadomość kierunku naszej ogólnie - społecznej pracy twórczej. Wzbudził on przez to wiarę w przyszłość wśród milionów prostych ludzi, rozświetlił horyzonty, ożywił zapał w sercach ludzkich, podniósł godność człowieka pracującego i czcią otoczył jego twórczy wysiłek.

Wyrazem tego zapału jest np. fakt przekroczenia zadeklarowanych przez klasę robotniczą ręką dek na budowę Wspólnego Domu partyjnego. Zadeklarowano wówczas zebranie miliarda złotych, zebrano do dnia dzisiejszego 1.850.000.000 złotych i nie-

List przewodniczącego KC PZPR tow. Bolesława Bieruta do redakcji „Trybuny Ludu”

Komitet Centralny PZPR przesyła zespołowi pracowników „Trybuny Ludu” pozdrowienia z okazji rocznicy powstania organu centralnego Partii.

Upłynął rok pracy „Trybuny Ludu”, rok pracy całej prasy naszej Zjednoczonej Partii. W ciągu tego roku prasa partyjna z „Trybuną Ludu” na czele, wniosła niemały wkład do dzieła wzmocnienia spójności ideologicznej, ubojowienia i podniesienia aktywności naszej Partii.

W obliczu nowych wielkich zadań, które stoją przed naszą Partią, wierzymy, że prasa partyjna jeszcze ostrzej zwalczać będzie wrogów Polski Ludowej, jeszcze śmieiej korzystać będzie z oręża krytyki i samokrytyki, jeszcze bardziej wzmocni swą pracę wychowawczą - organizacyjną, jeszcze bardziej pogłębi więź partyjną z najszerszymi masami.

PRZEWODNICZĄCY KC PZPR
(→) BOLESŁAW BIERUT

swych obywateli nadać godność najwyższą, otoczyć ją uznaniem i szacunkiem, podnieść do należnego jej poziomu - zaszczytnej służby społecznej, wkładu w ogólny dobrobyt i kulturę narodu, w życiodajne źródło jego coraz szybszego wzrostu i rozkwitu.

Dzisiejsza uroczystość wręczenia nowego zaszczytnego odznaczenia, ustanowionego przez władzę ludową w celu wyróżnienia tych, którzy przodują w pracy na różnych odcinkach wielkiego ogólnie - narodowego frontu walki o nową wydajność pracy, nie jest więc zwykłą tego rodzaju uroczystością.

Nie przypadkowo połączona została ona z rocznicą, która symbolizuje jedność klasy robotniczej. Kongres Zjednoczeniowy bowiem, od którego dziś właśnie upływa rok, stał się wielkim przełomem nie tylko w życiu klasy robotniczej, ale i całego narodu. Jedność klasy robotniczej sementowała i pogłębiła jedność wszystkich ludzi pracujących w Polsce, budując w nich entuzjazm i zapał twórczy, podnosząc ogólną wydajność pracy, nadając jej właściwe znaczenie. Dlatego właśnie uznanie, które pragniemy dziś wyrazić przodującej, twórczej pracy obywateli, odznaczonych orderem „Sztandar Pracy”, wiąże się naturalnie z tym wielkim przełomem społeczno - politycznym, którego wyrazem

wątpliwie osiągnięta zostanie su ma 2 miliardów. Oczywiście nie jest to jedyny i nie najbardziej znamienity fakt. Wyrazem tego zapału jest oczywiście olbrzymi wzrost współzawodnictwa pracy, masowe formy tego współzawodnictwa, wielki wzrost wysiłków racjonalizatorów, robotników-wynalazców, którzy tworzą nowe formy, nowe sposoby naszej produkcji ogólnonarodowej.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza staje się przewodniczką tych wszystkich ludzi pracujących, partyjnych i bezpartyjnych, pracowników fizycznych i umysłowych, robotników, chłopów i inteligencji pracującej w marszu ku nowym, lepszym warunkom życia, w marszu do nowego ustroju społecznego, w marszu do socjalizmu. To dopiero socjalizm tworzy warunki pełnego wyzwolenia człowieka i czy ni jego pracę twórczą przedmiotem dumy i zaszczytu, źródłem bohaterstwa i patriotyzmu, wyrazem najwyższej czci i honoru.

Socjalizm przetwarzając swym wysiłkiem twórczym w rzeczywistość już dziś przodujący ludzkie naszego narodu - przodownicy pracy, entuzjaści współzawodnictwa, racjonalizatorzy, wynalazcy - ta wielka armia twórców pracy, która w codziennym ofiarnym wysiłku kształtuje byt i przyszłość naszego narodu.

Otoczmy więc czcią i szacunkiem

Ten list dojdzie na pewno...

kiem tych przodujących ludzi i ich twórczy wysiłek.

Niech żyją przodownicy pracy - nowi przodujący ludzie naszego narodu!

*Wojni Towarzyszu
Stalinie!
Nawiedzisz się pirac w
Polsce Ludowej i piszemy
Wam życzenia urodzinowe,
Budy i
Tymarcia
Osma*

Wysokie odznaczenie przewodniczącego CRZZ tow. A. Zawadzkiego

W związku z 50 rocznicą urodzin, w uznaniu wybitnych zasług w pracy społeczno - politycznej i w dziele budownictwa Polski Ludowej, Prezydent RP nadał tow. gen. Aleksandrowi Zawadzkiemu, sekretarzowi KC PZPR i przewodniczącemu CRZZ, order „Sztandar Pracy” I klasy.

„Jeden z uczniów, siedzący nleco na uboczu ma chęć coś powiedzieć, Wreszcie przemaga się w sobie i zwraca się do nas:

— A bo ja chciałbym — zaczyna się — ja sobie tak umyśliłem, nie żeby do gazety, ale żeby... Bo to widzicie teraz niedługo będą urodziny Towarzysza Stalina, to i u nas już na zebraniu mówili i motocykl w podarunku postaliśmy. — Chwilę namyśla się.

— No, i żeby napisać, to już umiem pisać, takie życzenia urodzinowe dla Towarzysza Stalina.

Ale bo ja wiem.
— Więc napiszcie!
— Ale czy dojdzie?
— Dojdzie na pewno...“
(Patrz strona 4-ta)

Życzymy Towarzyszowi długiego życia

żeby już nigdy nie było na świecie wojny, wyzysku i nędzy

List Reginy Mazur, chłopki z Osieka do tow. Stalina

Kobiety polskie, zręcone w związkach zawodowych, kołach gospodyń wiejskich i w Lidze Kobiet wysyłają setki listów i adresów do Józefa Stalina, w których składają mu najserdeczniejsze życzenia oraz wyrażają wdzięczność za ożwobodzenie ojczyzny przez Armię Radziecką i pomoc Związeku Radzieckiego w budowaniu nowej, szczęśliwej Polski.

Obok listów zbiorowych wiele kobiet pisze również listy indywidualne. Oto jak wyraża swoje serdeczne uczucia dla Generalissimusa Stalina Regina Mazur ze wsi Osiek, pow. olawskiego:

„Kochany Towarzyszu Stalinie! Życzę Towarzyszowi długiego zdrowia i pomyślności, bo jakby nie Wy i Wasza Partia, to by my już dawno nie żyli, albo my by byli we wielkim nieszczęściu i nędzy.

Mój ojciec był drwalem i pracował w lesie u arcyksięcia Habsburga w pow. żywieckim i musiał utrzymać naszą mamę i nas pięcioro dzieci. Przy tej pracy ojciec zabił i matka nie dostała żadnej zapomogi. Brat najstarszy miał 10 lat, a najmłodszy 6 tygodni i żyliśmy w wielkiej nędzy, bo matka nie mogła nas używić. Do szkoły nie chodziło żadne, bo my nie mieli ubrania, a brat musiał iść do pracy w lesie, a jak ja miałam 7 lat, to z siostrą starszą musieliśmy iść na służbę.

Pierwsze buty miałam na nogach, jak miałam 8 lat, a w domu to my jedli dwa razy na dzień kwas z kapusty i ziemniaki

ki bez omasty. A nie tylko ja miałam taką biedę, bo było takich ludzi tysięcy w Polsce, co tak żyli, a teraz jest opieka i sieroty się nie chowają na bruku, jak za rządów szlacheckich. Jak wyszłam za męża, to mąż pracował w kopalni, później go zredukowali i byliśmy bez środków do życia. Na wiosnę poszliśmy pracować do majątku u dziedzica Gniazdowskiego, to się pracowało od 5 rano do zachodu słońca. Razem z mężem my zarabiali 2,5 zł., potem mogli dostać po zmarłym bracie 2,5 morgi ziemi w górach i tak my żyli do 1945 roku.

Dzięki Towarzyszowi Stalinowi, jak nas wyzwoliła Armia Radziecka, to my mieli wielką radość, jak my zobaczyli wojsko radzieckie w naszej wsi. Pojechaliśmy my wtedy na Ziemię Odrzańską i tu my dostaliśmy gospodarstwo 9 ha i żyje się nam dość dobrze. Jesteśmy z tego bardzo zadowoleni. Ja jestem agitatorką i wszystkim ludziom mówię, co nam dał Związek Radziecki i Towarzysz Stalin. Takich rodzin, jak my, jest w Polsce tysięcy, co zawdzięczają Towarzyszowi ocalenie i oni ze mną życzą Towarzyszowi długiego życia i pomyślnej pracy, żeby już nigdy nie było na świecie wojny, wyzysku i nędzy i żeby wszyscy robotnicy i chłopcy byli braćmi i szli za Towarzyszą przykładem.

REGINA MAZUR
wieś C. j. k. g. Grodzisk
pow. Jawna

Masy pracujące całego świata ślą listy i dary dla Tow. Stalina

Gazety moskiewskie zamieszczają depesze z Polski, Chin, Rumunii, Węgier, Albanii, Niemiec i Anglii o przygotowaniach do obchodu 70 rocznicy urodzin towarzysza Stalina.

Z Warszawy donoszą, że przygotowania w Polsce przeistoczyły się w potężną manifestację serdecznych uczuć, głębokiej miłości do wodza i nauczyciela mas pracujących całego świata, wiernego przyjaciela narodu polskiego. Ze wszystkich stron Polski nadal nadchodzi listy, w których polskie masy pracujące składają towarzyszowi Stalinowi z okazji 70 rocznicy Jego urodzin serdeczne powinszowania, życzą Mu zdrowia i długich lat życia oraz podejmują nowe, rozszerzone zobowiązania produkcyjne. Z każdym dniem zwiększa się napływ podarunków, przygotowanych dla towarzysza Stalina. Dnia 13 bm. w Muzeum Narodowym w Warszawie odbyło się otwarte wystawie podarunków od społeczeństwa polskiego dla Józefa Stalina.

Jak donoszą z Bukaresztu, dwie wielkie sale Muzeum Narodowego, w których otwarto wystawę podarunków rumuńskich mas pracujących dla towarzysza Stalina, są stale pełne zwiędających. Wśród podarunków widzimy rumuńskie stroje ludowe, artystycznie wykonane albumy, makiety fabryk i kopalni węgla i wiele innych pięknych darów.

W depeszy z Budapesztu czytamy, że nigdy dotąd współzawodnictwo pracy w Węgierskiej Republice Ludowej nie miało tak szerokiego rozmachu, jak w ciągu ostatnich 6 tygodni.

We wszystkich przedsiębiorstwach Albanii rozwija się współzawodnictwo socjalistyczne na cześć 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina. Władze centralne SED zorganizowały w Instytucie Marksa — Engelsa — Lenina w Berlinie cykl odczytów z okazji 70-lecia urodzin Józefa

Stalina. W zakładach przemysłowych na terytorium Wschodnich Niemiec rozwija się współzawodnictwo pracy. Jak podaje agencja ADN, do Towarzystwa Przyjaźni Niemiecko — Radzieckiej w Berlinie nadeszło w dniu 12 grudnia 16 dużych skrzyń z podarunkami dla Józefa Stalina od mas pracujących Zachodnich Niemiec. Tysiące robotników Londynu uodpisało adres dla towarzysza Stalina. Do ambasady radzieckiej w Londynie nadchodzi listy z pozdrowieniami ze Szkocji, Lancashire, Cheshire i innych okolic Anglii. Komitet wykonawczy angielskiej partii komunistycznej organizuje dnia 19 i 20 grudnia uroczyste akademie z okazji 70-lecia urodzin towarzysza Stalina.

Częstochowscy robotnicy przygotowują się do obchodu rocznicy urodzin Tow. Stalina

W dalszym ciągu powstają na terenie częstochowskich zakładów pracy, przedsiębiorstw i instytucji grupy studiujące życiorys tow. Stalina. Akcją tą zaopiekowały się poszczególne oddziały Związków Zawodowych.

Oddział Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego i Ceramicznego zorganizował do chwili obecnej w 5 zakładach pracy (PPB — Zakłady Ceramiczne Gnaszyn, „Anna”, „Korwinów”, „Lisinniec” 34 grupy. Ilość ich powiększa się z każdym dniem.

Podkreślić należy wkład w tę akcję towarzyszy z wieczorowych szkół partyjnych przy Komitecie Miejskim PZPR i Dzielnic Śródmieście. Kursanci zobowiązali się celem uczczenia rocznicy urodzin tow. Stalina udzielić pomocy przy organizowaniu 45 kół studiujących życiorys Józefa Stalina w zakładach pracy i instytucjach.

W zakładach pracy i instytucjach przygotowuje się ok. 50 wieczornic z okazji rocznicy urodzin tow. Stalina. Wiele z tych wieczornic mieć będzie bardzo starannie i pomysłowo opracowaną część artystyczną. Podobno najlepiej zapowiada się wieczornica w urzędzie pocztowym, gdzie zespół świetlicowy zilustruje życiorys tow. Stalina recytacjami wierszy, opowiadaniem i pieśniami. Również bogaty

program przygotowuje załoga Huty „Częstochowa”, wystąpi tam własna orkiestra dęta, zespół harmonistów, chór, a także amatorskie wystawił jednoaktówkę.

Okolo 35 zakładów pracy wyda z okazji 70 rocznicy urodzin tow. Stalina specjalne gazetki ściennie z okolicznościami artykulami, zdjęciami — z podaniem przebiegu wykonywanych zobowiązań podjętych specjalnie na tę rocznicę.

Nad wydaniem gazetek pracują specjalnie powiększone komitety redakcyjne.

Już można się na razie zorientować. Najbardziej zaawansowane w pracy są komitety w PZPW nr 11, w PZPL nr 3 i PZPL nr 8.

Napływają ostatnie podarunki dla tow. Stalina wykonane rękami robotników częstochowskich. Huta „Częstochowa” przelała artystycznie wykonaną statuetkę hutnika wg pomysłu jednego z robotników wykonaną całkowicie przez warsztat huty.

W PZPL nr 8 wszyscy robotnicy składali swoje podpisy na pamiątkowym albumie przesłanym tow. Stalinowi. Jedną z robotnic, Władysława FŁc chowska krepowała się, że podpis jej był niezdarny, prosiła więc towarzyszy pracy, by oni koniecznie za nią podpisali. — „Bo ja chcę — mówiła — aby koniecznie było moje nazwisko w albumie tow. Stalina”. Z. D.

Kartki z życiorysu Józefa Stalina (7)

Współ z Leninem Stalin prowadził walkę przeciwko Kamieniewowi, Zinowjewowi, Rykowowi i innym lamistrajkom i dezertierom rewolucji. Stalin bierze aktywny i kierowniczy udział w rozgromieniu Kierieńskiego — Krasnowa, złamaniu sabotażu urzędników, zlikwidowaniu kontrrewolucyjnej Kwatery Głównej, oraz carskiej generacji, w zamknięciu prasy burżuazyjnej, w walce przeciwko kontrrewolucyjnej Radzie Ukraińskiej, w rozgromieniu burżuazyjnego Zgromadzenia Ustawodawczego, w opracowaniu pierwszej Konstytucji Radzieckiej 1918 r. i w organizowaniu Komunistycznej Międzynarodówki.

Obaleni przez rewolucję kapitaliści i obszarnicy Rosji łącznie z kapitalistami innych krajów rozpoczęli walkę przeciwko Krajowi Rad.

Rozpoczęła się wojna domowa i interwencja zbrojna. Na wiosnę 1918 roku imperialiści angielsko — francuscy zorganizowali bunt korpusu czechosłowackiego, sformowanego z jeńców wojennych armii austro-węgierskiej i udającego się przez Syberię do Francji. Jednocześnie wybuchły bunty bielogwardyjskie — eserowskie w 23 miastach nad Wołgą, wybuchł bunt lewicowych eserowców w Moskwie, w Murmańsku wyładował desant angielski.

W miastach było brak chleba — robotnicy otrzymywali najwyżej 50 gr dziennie. Ocalić rewolucję można było jedynie przez

zdobycie zboża z Kraju Nadwołżańskiego i Kaukazu Północnego.

Komitet Centralny partii polecił Stalinowi na południe, polecając mu ogólne kierownictwo sprawami aproprizacji. 6 czerwca 1918 roku Stalin przybył do oddziałem robotników do Carycyna (obecny Stalingrad). Żelazną ręką oczyścił miasto od bielogwardyjskich spiskowców, zdobył i posłał dużą ilość żywności do głodujących stolic i zajął się obroną Carycyna. Lamie opór przyślanych i popieranym przez Trockiego kontrrewolucyjnych specjalistów, reorganizuje rozproszone oddziały i przyspiesza przybycie z Zagłębia Donieckiego oddziałów Woroszyłowa. Żelazna wola Stalina i jego genialna zdolność przewidywania obroniła Carycyn, nie pozwalając białym przedostać się do Moskwy.

Komitet Centralny poleca Stalinowi zorganizowanie frontu ukraińskiego w celu udzielenia pomocy robotnikom i chłopom w ich walce przeciwko imperializmowi niemieckiemu. W końcu listopada ukraińskie wojska powstałe z rozsypanych przeciwko petliurcom i Niemcom i wywołili Charków. Na zachodzie wyzwolony został Mińsk.

30 listopada 1918 roku stworzona została Rada Obrony Robotniczo — Chłopskiej z Leninem na czele. Stalin wszedł do Rady Obrony, stając faktycznym zastępcą Lenina. W końcu 1918 roku Stalin zostaje skierowany na front wschodni, gdzie zagroził poważne niebezpieczeństwo ze strony armii Kołczaka. Na północy Stalin udaremnił usiłowania interwencji, skierując do polecenia się z Czechami i Kołczakiem. Czerwone wojska zaczęły gromić Kołczaka, odciętego od Sprzymierzeńców.

W marcu 1919 roku, na wniosek Lenina, Stalin zostaje mianowany Komisarzem Ludowym Kontroli Państwowej. W maju 1919 roku Stalin zostaje przez Komitet Centralny postawiony dla zorganizowania oporu przeciwko ofensywie Judańczyka i zbuntowanemu formom na tyłach Armii Czerwonej.

Latem 1919 roku Stalin pracuje na froncie zachodnim, w Smoleńsku, organizując odparcie ofensywy polskiej.

Gdy front południowy został przez Trockiego w sradziecki sposób rozprzężony, Komitet Centralny posyła Stalina na ten front dla zorganizowania zwycięstwa. Realizacja planu strategicznego Stalina spowodowała całkowitą klęskę Denikina. Po rozbiciu Denikina Stalin z polecenia Lenina kieruje odbudową Ukrainy.

W maju 1920 roku Stalin bierze bezpośredni udział i odgrywa w kierowniczą rolę w przewoźniu ofensywy Pilsudskiego, wyzwoleniu Kijowa i posuwaniu się wojsk w kierunku Lwowa. W tym samym roku Stalin przeprowadza pracę nad obroną południa Ukrainy przed ofensywą Wrangla. Cały okres wojny domowej przeszedł pod znakiem ścisłej współpracy Lenina i Stalina. Ręka w rękę tworzą i umacniają Armię Czerwoną. KC Partii i Lenin osobiście przyjął Stalina na najbardziej decydującej i niebezpiecznej dla rewolucji fronty.

Tam, „gdzie popłoch i panika mogły się w każdej chwili zamienić w bezradność, w katastrofę, — tam zjawiał się tow. Stalin”. (K. Woroszyłow: „Stalin a Armia Czerwona” 1940 r., str. 6—7).

Zaslugi Stalina na frontach wojny domowej zostały z inicjatywą Lenina stwierdzone w uchwale Ogólnorosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego z dnia 27 listopada 1919 roku o nagrodzeniu go „Czerwonym Szandarem”.

Stalin był bezpośrednim inicjatorem i organizatorem najdotkliwszego zwycięstwa Armii Czerwonej. Stalin był wychowawcą i kierownikiem Komisarzy wojskowych, bez których — według określenia Lenina — nie byłoby Armii Czerwonej.

Wiktor Woroszyłski

Słowo Młodych

(Z cyklu „Pierwsza linia pokoju”) Na Kongresie Młodzieży w Budapeszcie, jak w historii biblijnej mowy pomieszano, sto głosów — to sto języków. A ja, który niewiele znam obcych języków, wszystko rozumiem, bo w każdym gardle jednakowo dzwonią słowa: demokracja i socjalizm.

Mówi się również o innych sprawach. A mnie nie wolno nie rozumieć i po wyrazie twarzy poznać, kiedy nazywają wroga — mamy wspólnego wroga, po zaciśniętych pięściach poznaję reakcję o walce — wspólną tocymy walkę, po uśmiechu poznaję, kiedy wymieniają przyjaciół — przyjaciół też posiadamy wspólnych.

Patrzę na wschód: brat. Patrzę na zachód: brat. Patrzę na północ i na południe: brat, wszędzie brat.

Widzicie, zdołaliśmy się porozumieć! W wielu krajach są jeszcze nie tylko bracia, ale oni się nie liczą, bo my w stu językach powiadamy: pokój — i rozumiemy się. A jest także jedno słowo, synonim wielu pięknych słów; słowna wolność, słowa radość, słowa pokój, słowa socjalizm, przy którym wszyscy wstają i klaszczą —

Kubańczy i Wietnamczy i my, ludzie krajów demokracji ludowej, nawet ksiądz angielski, który jest w delegacji, bo też kocha wolność, wszyscy klaszczą i myślą: to słowo poniesiemy do swych dalekich domów, w dużej części tych domów panuje nędza i gorzcy, teraz zaś przekroczy ich próg nowy towarzysz — nadzieja, bo poznają to słowo — STALIN.

Pierwszy tom dzieł Józefa Stalina J. W. Stalin-Dzieła. Tom I. „Książka i Wiedza” Warszawa 1949 (IV)

W pracy „Anarchizm czy socjalizm?” towarzysz Stalin zastosował już metodę wykładu filozofii marksizmu-leninizmu, która będzie później znakomicie rozwinięta w genialnym utworze „O materializmie dialektycznym i historycznym”.

..... w życiu zawsze istnieją pierwiastki nowe i stare, to co rośnie i to, co obumiera, czynniki rewolucyjne i kontrrewolucyjne... — pisze towarzysz Stalin. — To, co w życiu rodzi się i z dnia na dzień rośnie, jest nie do pokonania, powstrzymać jego posuwanie się naprzód jest niemożliwością” (str. 308).

Prawo niepokonalności tego, co nowe i rozwija się zostało po raz pierwszy sformułowane przez towarzysza Stalina — właśnie w pracy „Anarchizm czy socjalizm?” na podstawie uogólnienia doświadczeń historii.

W twierdzeniu towarzysza Stalina o niepokonalności nowego, mieści się teoretyczne, filozoficzne ujęcie prawa rozwoju dziejowego, prawa o nieuniknioności zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem. Cały bieg historii potwierdza słuszność tego prawa: zwycięstwo Rewolucji Październikowej, zwycięstwo ZSRR nad hitleryzmem, powstanie krajów demokracji ludowej zwycięstwo Chin Ludowych, powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej, światowy ruch obrońców pokoju — oto fakty, świadczące o słuszności stalinowskiego prawa o niepokonalności nowego. Rozwinięta przez towarzysza Stalina nauka o materialistycznej dialektyce jest też przewodnikiem mas ludowych w ich walce o pokój i socjalizm.

Towarzysz Stalin formuluje dwa wnioski praktyczne, wynikające z filozofii marksizmu: „Metoda dialektyczna

mówi, że ta tylko klasa może być do końca postępową, że rozbić jarmarno nie woli może ta tylko klasa, która rośnie z dnia na dzień, zawsze idzie naprzód i nieustannie walczy o lepszą przyszłość. Widzimy, że jedyną klasą, która stale rośnie, zawsze idzie naprzód i walczy o przyszłość — jest proletariat miejski i wiejski. A więc powinniśmy służyć proletariatowi i w nim pokładać swe nadzieje” (str. 338).

W jaki sposób należy służyć proletariatowi? Należy walczyć z oportunistami Bernsteinów i anarchizmem Kropotkinów. — Walczyć o szeroko pojmanowe życie socjalistyczne jako o cel główny — oto jak powinniśmy służyć proletariatowi” (str. 339).

Obalenie ustroju kapitalistycznego, przygotowanie rewolucji socjalistycznej i ustanowienie dyktatury proletariatu nie jest możliwe bez partii proletariackiej.

Czym powinna być partia proletariacka?

Towarzysz Stalin odpowiada, na to pytanie: „Partia ta winna być partią klasową, całkowicie niezależną od innych partii — a to dlatego, że jest ona partią klasy proletariackiej, którzy wyzwolenia swego dokonać mogą tylko własnymi rękami.

Partia ta winna być partią rewolucyjną — a to dlatego, że wyzwolenie robotników jest możliwe tylko drogą rewolucyjną, przez socjalistyczną rewolucję.

Partia ta winna być partią międzynarodową, wrota jej muszą być otwarte dla każdego uświadomionego proletariackiego, a to dlatego, że wyzwolenie robotników — to problem nie narodowy, lecz społeczny, mający jednakowe znaczenie zarówno dla proletariackiego Grupy, jak dla proletariackiego

rosyjskiego i dla proletariackiego innych narodowości”. (str. 336).

Praca towarzysza Stalina — „Anarchizm czy socjalizm?” jest jedną z tych prac, które najsilniej wpłynęły na ukształtowanie oblicza partii bolszewickiej. Praca ta — jak i wszystkie dzieła towarzysza Stalina — to wzór twórczego rozwijania teorii marksizmu — leninizmu i wzór bolszewickiego nieprzejednania wobec jawnych i zamaskowanych wrogów marksizmu.

Prace towarzysza Stalina powstawały w ogniu walki i dla walki. Były one i są orężem w walce o partię nowego typu, o zwycięstwo rewolucji i o zbudowanie socjalizmu. Dzieła te ukazują nam postać genialnego teoretyka, widzącego jasno prawa rozwoju społecznego i wielkiego wodza i organizatora, prowadzącego masy pracujące do coraz to wyższych form walki o coraz to wyższe i rozleglejsze cele. Na pracach towarzysza Stalina wychowały się pokolenia bolszewików, którzy z dzieł Lenina, Stalina czerpali siłę i mądrość, konieczne dla osiągnięcia zwycięstwa i dla uczynienia ze swego kraju czołowej siły ludzkości w walce o pokój i postęp.

Na pracach tych wychowywały i wychowują się pokolenia rewolucjonistów w krajach kapitalistycznych. Na pracach tych wychowywały się pokolenia rewolucjonistów polskich, placąc życiem i wolnością za niezachwianą wierność ideom Lenina i Stalina.

Prace te udostępniamy dziś milionom ludzi w Polsce, by czerpały z nich siłę i wiedzę, konieczne dla budowania Polski Socjalistycznej. Jerzy Kowalewski.

Komunikat KW PZPR

W dniach 18 i 19 bm. na terenie całego województwa kieleckiego w miastach powiatowych i wydzielonych zostaną wygłoszone odczyty dla aktywów partyjnego i społecznego na następujące tematy: — Stalin — budowniczy socjalizmu. Stalin — wódz obozu pokoju, Stalin i walka narodów o wolność. Odczyty zostaną wygłoszone przez członków lektoratu KC i prelegentów KW PZPR. O czasie i miejscu odczytów w poszczególnych miastach — aktywiści zostaną powiadomieni przez Komitety Miejskie i Powiatowe PZPR.

Zwycięski wódz nowej epoki

Fragmenty artykułu z Nr 6 «Nowych Dróg», poświęconego 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Józefa Stalina

Stalin... Imię to wyrosło na przełomie dwóch epok. Głęboko — doprowadziła do największego pogrzebienia człowieka.

Nowa — rozplamienia się coraz potężniejszym blaskiem zwycięstwa jego wolności. Imię Stalina jest symbolem tego zwycięstwa.

Cele rewolucji proletariackiej

Stając na czele wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych w walce o obalenie tyranii imperialistycznej, realizując w tej walce sojusz robotników z chłopstwem, pracującymi i masami ludowymi, prowadzącymi walkę narodowo-wyzwoleńczą — partia proletariacka wznosi sztandar wyzwolenia w imieniu obrzymliej większości społeczeństwa przeciwko jego znikomej mniejszości. Hegemonia klasy robotniczej zmierza do realizacji przez proletariat wielkiej misji rewolucyjnej, w celu zmiany stosunków społecznych w interesie obrzymliej większości ludzi na całym świecie i zbudowania społeczeństwa socjalistycznego. Oczyścić ludzkość drogą rozwoju i twórczego postępu przez, zerwanie z niej kałdą klasowego ucisku i wyzysku, zbudować społeczeństwo bez klasowe — oto cel rewolucji proletariackiej, oto podstawowe i naczelną zadanie programowe dyktatury proletariatu. Poprzez dyktaturę proletariatu realizują się dążenia wyzwolenie całego ludu pracującego, wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych.

Hegemonia proletariatu jest rewolucyjnym przeciwstawieniem się dotychczasowej hegemonii burżuazji, która narzuciła ludzkości dyktaturę imperializmu. Imperializm skupia pod swą władzą nie tylko potężne środki gospodarcze. Dysponuje on również aparatem państwowym i zespołem środków politycznych, w których wielostronne formy oszustwa splatają się na przemian z metodami bezlitosnego terroru i gwałtu. Przy pomocy oszustwa i gwałtu burżuazja imperialistyczna sprawuje swą hegemonię nad olbrzymią większością wyzyskiwanych i tyranizowanych przez nią ludzi.

Wysadzając w powietrze całą nadbudowę społeczną, która strzegła i chroniła ustrój tyranii i wyzysku, głosząc, że jest to ustrój niezmienny i nienaruszalny — klasa robotnicza potrafiła podnieść się i wyprostować wszystkim pogrzebionym i uciemiężonym, wszystkim dźwigającym jarzmo burżuazyjnego ustroju społecznego.

Towarzysz Stalin mówił w 10 rocznicę Rewolucji Październikowej:

„W przeszłości rewolucje kończyły się zazwyczaj zastąpieniem u steru rządu jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy. Wyzyskiwacze zmieniali się, wyzysk pozostawał.

Tak się rzecz miała podczas wyzwoleńczych ruchów niewolników. Tak się rzecz miała w okresie powstań chłopów pańszczyźnianych. Tak się rzecz miała w okresie znanych „wielkich” rewolucji w Anglii, we Francji, w Niemczech. Nie mówię o Komunie Paryskiej, która była pierwszą pełną chwałą, bohaterką, aczkolwiek nie uwiecznioną powodzeniem. Próbą proletariatu zwrotu historii przeciw kapitalizmowi.

Rewolucja Październikowa różni się zasadniczo od tych rewolucji. Stawia sobie ona za cel nie zastąpienie jednej formy wyzysku inną formą wyzysku, jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy, lecz zniesienie wszelkiego wyzysku człowieka przez człowieka, zniesienie wszelkich grup wyzyskiwaczy, ustanowienie dyktatury proletariatu, ustanowienie władzy najrewolucyjniejszej klasy ze wszystkich klas uciskanych, i jakie istniały dotychczas, zorganizowanie nowego, bezklasowego społeczeństwa socjalistycznego.

„Właśnie dlatego zwycięstwo Rewolucji Październikowej oznacza gruntowny przełom w historii ludzkości, gruntowny przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, gruntowny przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, gruntowny przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach, w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata”.

(J. Stalin „Zagadnienia leninizmu” str. 184).

Rewolucja proletariacka, to znaczy rewolucja socjalistyczna, oznacza na rodzinie nowej ery w dziejach ludzkości, ponieważ wprowadza ona gruntowny przełom w całokształcie stosunków społecznych: ekonomicznych, politycznych, kulturalnych i ideologicznych, wprowadza gruntowny przełom w życiu mas pracujących i w życiu codziennym każdego człowieka.

Rewolucja proletariacka to rewolucja, w której proletariat obejmuje przewodnictwo w walce wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych o nowy lepszy ustrój społeczny w walce o nową erę dziejów ludzkich.

Dyktatura proletariatu to walka klasowa zwycięskiego proletariatu

Formą polityczną stosunków społecznych w okresie przejściowym od starego do nowego ustroju, od kapitalizmu do socjalizmu jest państwo dyktatury proletariatu.

Teorię i taktykę rewolucji proletariackiej w ogóle i dyktatury proletariatu w szczególności wypracowali i nakreślili Lenin i Stalin. W myśl tej teorii i taktyki organizowali siły do walki rewolucyjnej i kierownictwo tą walką.

Dookoła pojęcia „dyktatury proletariatu” wytworzyło się wiele błędnych poglądów i nieporozumień, m. in. również u nas w Polsce. Dlatego celowym będzie powołać się na kilka określeń Lenina i Stalina, nie pozostawiających żadnych wątpliwości.

Dyktatura proletariatu — to władza rewolucyjna, opierająca się na przemocy nad burżuazją. Oto, co mówi Lenin:

„Dyktatura proletariatu nie jest zakończeniem walki klasowej, lecz jest jej kontynuowaniem w nowych formach. Dyktatura proletariatu jest to walka klasowa proletariatu, który zwyciężył i wziął w swe ręce władzę polityczną, walka przeciw burżuazji zwyciężonej, ale nie unicestwionej, która nie przestała istnieć i nie przestała stawiać oporu, która spotęgowała swój opór”.

(W. Lenin — przedmowa do przemówienia o oszukiwaniu ludu za pomocą hasła” dzieła tom XXIV, str. 311).

Należy zwrócić uwagę, że i u nas w Polsce, po zwycięstwie władzy ludowej, w której hegemonem jest proletariat, walka klasowa nie znikła, lecz trwa w nowych formach, ponieważ klasy reakcyjne — zwyciężone, ale nie unicestwione, nie przestały stawiać oporu, a nawet potęgują ten opór, zmieniając jego formy.

„Dyktatura proletariatu — mówi dalej Lenin — jest to szczególna forma sojuszu klasowego między proletariatem, awangardą ludu pracującego, i licznymi nieproletariackimi warstwami ludu pracującego (drobnomieszczaństwo, drobni posiadacze, chłopstwo, inteligencja itd.) lub ich większością, sojuszu przeciw kapitalowi, sojuszu, mającego na celu zupełne obalenie kapitalu ca” — i zderzenie oporu burżuazji i prób restauracji z jej strony, sojuszu, mającego na celu ostateczne stworzenie i utrwalenie socjalizmu”.

Należy zwrócić uwagę, że i u nas w Polsce władza ludowa opiera się na sojuszu klas robotniczej z nieproletariackimi warstwami ludu pracującego, sojuszu, którego cele nie różnią się od sformułowanych wyżej przez Lenina.

I, wreszcie: „Dyktatura proletariatu... — mówi Lenin — nie jest tylko przemocą nad wyzyskiwaczami i nie jest nawet głównie przemocą. Ekonomiczna podstawa tej przemocy rewolucyjnej, rekojmia jej żywotności i powodzenia jest to, że proletariat reprezentuje i urzeczywistnia wyższy typ społecznej organizacji pracy w porównaniu z kapitalizmem. W tym tkwi sedno rzeczy. W tym tkwi źródło siły i rekojmia nie chybne, całkowitego zwycięstwa”.

(W. Lenin „Dzieła wybrane”, tom II).

Na czym polega wyższy — w porównaniu z kapitalizmem — typ społecznej organizacji pracy? Na socjalistycznych formach władania środkami produkcji, na planowym regulowaniu procesów gospodarczych, na socjalistycznych metodach pracy, opartych o współzawodnictwo, niemożliwe w ustroju kapitalistycznym.

Takie cele postawiła i urzeczywistnia, budując fundamenty socjalizmu, władza ludowa w Polsce.

„Dyktatura proletariatu — mówi Towarzysz Stalin — jest narzędziem rewolucji proletariackiej, jej organem, jej najważniejszym punktem oparcia, powołanym do życia po to, aby, po pierwsze, zgładzić opór obalonych wyzyskiwaczy i utrwalili swe zdobycze, po drugie, doprowadzić

do zwycięstwa rewolucji proletariackiej do końca, doprowadzić rewolucję do zupełnego zwycięstwa socjalizmu”.

Demokracja ludowa zabezpieczy zwycięstwo socjalizmu w Polsce

dzięki zwycięstwu rewolucji proletariackiej i dyktatury proletariatu w ZSRR, dzięki pomocy Stalina i narodu radzieckiego — Polska i inne państwa wyzwolone przez Armię Radziecką z przemocy imperialistycznych na jeźdźców hitlerowskich mogą reali-

zować dziś funkcje dyktatury proletariatu w formie demokracji ludowej. Demokracja ludowa jest olbrzymim osiągnięciem historycznym, które narodził nasz i narody krajów wyzwolonych przez Armię Radziecką zawiązują zwycięstwu dyktatury proletariatu w ZSRR, dokonaniem pod kierownictwem partii Lenina - Stalina. Demokracja ludowa, umacniając kierowniczą rolę polskiej klasy robotniczej, zabezpieczy niezłomnie narodził polskiemu zwycięstwu socjalizmu w Polsce.

O zwycięstwie tym możemy mówić z tak głębokim przekonaniem i wiarą właśnie dlatego że mamy przed sobą historyczne doświadczenie oraz wzór drogi i walki, którą kierowali Lenin i Stalin, a która doprowadziła do zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Doświadczenie historyczne ostatnich dziesięcioleci potwierdziło w pełni słuszność teorii marksizmu-leninizmu, potwierdziło ogromną doniosłość zgodności idei naukowej z praktyką rewolucyjną, kształtującą zaś naszą świadomość w duchu wielkiej rewolucyjnej ideologii proletariatu — ideologii nowej epoki — dało nam niezawodną busolę w codziennej pracy praktycznej.

* * *

Wielka Rewolucja Październikowa stworzyła epokowy zwrot w dotychczasowym rozwoju historii świata. Między jej znaczenie ramami narodowymi, czy geograficznymi, byłoby wielkim błędem. Nie oceniały jej bynajmniej w podobny sposób zjednoczone przeciw niej siły klasowe, broniące systemu imperialistycznego, w którym rewolucja proletariacka uczyniła potężny wyłom.

Próby likwidacji „wyłomu”, podejmowane w latach 1919 — 1921 przez koalicję imperialistyczną „14 państw” skończyły się niepowodzeniem i musiały być zaniechane, gdy front zaczął trzeszczeć w wielu ogniwach. Pozostała wówczas nadzieja, że pierwsza w świecie dyktatura proletariatu nie utrzyma się wobec trudności, zarówno wewnętrznych, jak i organizowanych planowo przez otoczenie kapitalistyczne. Okazało się, że dyktatura proletariatu potrafiła nie tylko sprostać wszystkim trudnościom, ale w walce z nimi umacniała się, hartowała, urastała w potęgę. W ciągu 15 lat z kraju zafanego ekonomicznie uczyniła kraj kwitnący i społecznie zwarte, rosnące, jednolite, rozwijające swą nową kulturę i gospodarkę socjalistyczną w tempie nie spotykanym dotychczas w dziejach. Wów-

czas misję likwidacji „wyłomu” podjęła najbardziej agresywna i buńczuczna „oś faszystowska”, podszczuwana w tym kierunku skrycie przez rządy innych państw imperialistycznych. Próba skończyła się sromotną katastrofą i rozgromem agresorów, a „wyłom” we frontie rozszerzył się znacznie. Nie ulega wątpliwości, że wszelkie nowe tego rodzaju próby musiałyby się skończyć ostatecznym załamaniem się całego frontu imperialistycznego.

WKP (b) — wzorem partii proletariackiej

Siłą kierującą zwycięską rewolucją i utrwalaniem dyktatury proletariatu

oraz jej wszystkich zdobyczy, była partia leninowska. Towarzysz Stalin mówi w przytoczonej wyżej cytacji, że od chwili zwycięstwa rewolucji „partia nasza z siły narodowej przekształca się w siłę, w przeważającą miarę, międzynarodową”. Jakże głęboko trafne okazały się te słowa w świetle doświadczenia minionego okresu, jakże trafnie odzwierciedlają dzisiejszą rolę WKP(b). Partia zbudowana przez Lenina i Stalina jest wzorem partii proletariackiej, która potrafiła skupić pod swym sztandarem wielomilionowe masy pracujące i zyskać wśród nich najwyższy autorytet i bezgraniczne zaufanie. Jest ona wzorem partii, która zawsze wysoko niosła sztandar międzynarodowemu, nie szczedząc sił, aby wzmacniać i rozszerzać związek mas pracujących całego świata. Rolę partii, uczucia i przywiązanie, jakie budzi ona w swych ofiarach, zwartych, bojowych szeregach, wyraził Towarzysz Stalin nad trumną Lenina, składając w imieniu partii wielką przysięgę, porywającą do dalszych czynów.

„My, komuniści — jesteśmy ludźmi szczególnego pokroju. Skrojeni jesteśmy ze szczególnego materiału. Stanowimy armię wielkiego stratega proletariackiego, armię Towarzysza Lenina. Nie ma nic chlubniejszego ponad zaszczyt należenia do tej armii. Nie ma nic chlubniejszego ponad miano członka partii, której twórcą i kierownikiem jest Towarzysz Lenin”.

(Historia WKP (b) Krótki Kurs)

Tak, jak Lenin, strzeże Towarzysz Stalin ponad wszystko czystości ideologicznej partii, użyj ją poznawanie nauk marksizmu - leninizmu i wiążąc ją z praktyką rewolucyjną. Uczy ją walczyć z wszelkimi odchyleniami ideologicznymi, z oportunistami, z sekcjarstwem i frakcyjnością. Szczególną troską otacza sprawę jak najbliższej codziennej łączności organizacji partyjnych z bezpartyjnymi masami robotników i chłopów. Budzi w partii czujność rewolucyjną i przekazuje jej swoją wielką wiedzę strategiczną, umiejętność stosować elastyczną, przemysłową taktykę w oparciu o dokładną analizę konkretnych warunków akcji. Pod kierownictwem Towarzysza Stalina, WKP(b) ani na chwilę nie traciła z oczu perspektywy międzynarodowej i związku swych zadań z wielką ideą wyzwolenia, która nurtowała coraz silniej w sercach i umysłach milionów ludzi uciskanych i wyzyskiwanych we wszystkich krajach świata. Im silniej występowały skutki ogólnego kryzysu, którym dotknięty jest cały system gospodarki kapitalistycznej — tym wyraźniejszy stawał się dla mas pracujących międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej, jej wielkie przełomowe i ogólnoświatowe znaczenie.

Podkreślając nieustannie olbrzymie znaczenie teorii dla prawidłowego kierowania ruchem robotniczym, dla uniknięcia błędów w polityce, dla słusznej oceny wydarzeń i trafnego przewidywania ich rozwoju — Towarzysz Stalin przestrzegając przed książkowymi, doktrynerskimi, sztywnymi jej traktowaniem.

„Opanować teorię marksistowsko-leninowską — znaczy to umieć, wzbogacać ją w nowe twierdzenia i wnioski, umieć ją rozwijać i posuwać naprzód nie cofając się przed tym, by — biorąc za punkt wyjścia istotę teorii — zastąpić nie które już przestarzałe jej twierdzenia i wnioski nowymi twierdzeniami i wnioskami, odpowiadającymi nowej sytuacji dziejowej.

Teoria marksistowska - leninowska nie jest dogmatem, lecz wytyczną działalnością”. (Historia WKP (b) Krótki Kurs).

Po śmierci Lenina, trockiści i pracownicy oportunistów pod pozorem obrony teoretycznych założeń marksizmu - leninizmu, które nawiągując do wypaczeni — usiłowali podważyć we wnętrzu spoiwości partii i wzbudzić nieufność do jej kierownictwa. Gdy zmieniająca się sytuacja wymagała zmiany planu strategicznego, gdy od etapu odbudowy gospodarczej partia przechodziła do planowego budowania społeczeństwa socjalistycznego — trockiści przeciwstawili wysiłkom partii „argumenty” o niemożności zbudowania socjalizmu w jednym kraju, zwłaszcza tak zafanym ekonomicznie jak Rosja.

Cóż było podłożem tej argumentacji, która okazała się nie tylko tchórzliwym panikerstwem i niewiarą w siły klasy robotniczej, ale i zamaskowaną dywersją, mającą na celu podważenie od wewnątrz państwa proletariackiego? Podłożem było fałszywe ujęcie istoty sojuszu robotniczo-chłopskiego po zwycięstwie rewolucji proletariackiej, fałszywe ujęcie istoty hegemonii klasy robotniczej w socjalistycznej przebudowie warunków życia szerokich proletariackich i półproletariackich warstw ludu pracującego.

Zbudowanie socjalizmu w jednym kraju — ZSRR było możliwe i konieczne

Towarzysz Stalin rozbił te usiłowania trockizmu, ujawnił ich obce klasowo, oportunistyczne podłoże i rozwinął dalej leninowską teorię o możliwości i konieczności budowy socjalizmu w ZSRR. „Proces odpadania od imperializmu szeregu nowych krajów — pisał Towarzysz Stalin — odbywać się będzie tym prędzej i gruntowniej, im gruntowniej wzmacniać się będzie socjalizm w pierwszym zwycięskim kraju”. Zadanie budowy socjalizmu postawione zostało przez towarzysza Stalina, jako zadanie umacniania przesłanek rewolucji światowej. Stalinowski plan strategiczny nigdy nie tracił związku z sytuacją międzynarodową, z rolą ZSRR jako awangardy i hegemonu światowego ruchu wyzwolenieckiego. Ale rozszerzenie wyłomu w światowym frontie imperialistycznym, proletariat ZSRR mógł przeprowadzić w ówczesnej sytuacji tylko budując socjalizm.

Gdy Partia przystąpiła do planowej przebudowy gospodarczej, wysuwając hasło szybkiego uprzemysłowania kraju w oparciu o nowoczesną technikę — prawnicowo oportunistów, we wspólnym złą z niedobitkami trockistowskimi, znów usiłowali posiąć panikę i podważyć wewnętrzną spoiwość Partii, wysuwając zgnie argumenty o nierealności planu socjalistycznej przebudowy przemysłu, o niemożliwości socjalistycznej rozbudowy karłowatej gospodarki chłopskiej. Towarzysz Stalin rozbił te usiłowania i rozwinął dalej leninowską teorię o charakterze i zadaniach budownictwa socjalistycznego, o środkach socjalistycznej przebudowy wsi na podstawie kolektywizacji i mechanizacji drabnego rolnictwa, oraz wyrugowania elementów kapitalistycznych z gospodarki wiejskiej.

„Kluczem do rekonstrukcji gospodarki rolnej jest szybkie tempo rozwoju naszego przemysłu” — wskazywał Towarzysz Stalin w roku 1929.

A w kilka miesięcy później — pisał artykułem „Rok wielkiego przełomu”. „Stajemy się krajem metalu, krajem automobilizacji, krajem traktoryzacji. I gdy posiadamy ZSRR na automobilu a chłopa na traktor — wtedy niechaj spróbują nas dogonić szanowni kapitaliści, chętni się swoją „cywilizacją”. Zobaczymy jescze, które kraje będąle można wówczas „zaliczyć” do zafanonych, które zaś do przodujących”. (J. Stalin — „Zagadnienia leninizmu” str. 281)

Klasa robotnicza ZSRR obaliła wrogie teorie kapitalistów

Oportunistyczne obawy i zgnie argumenty kapitalistów obalała klasa robotnicza ZSRR przekraczając plany, rozwijając współzawodnictwo, przyspieszając tempo budownictwa, które praktycznie

(Dokończenie na stronie 4-6)

Grudzień 17 sobota

PROGNOZA POGODY

Stopniowy wzrost zachmurzenia z zachodu kraju, aż do wystąpienia opadów. Temperatura około 0 stopni C. noca przymrozki. Wiatry na ogół słabe z kierunku południowo - zachodniego.

TEATR WIELKI - godz. 19.30 - „Ojciec debiutantki”
TEATR KAMERALNY - „Zielona ulica” - w Warszawie.
TEATR POWSZECHNY - nieczynny.

„Wolność” Kościuszki 1/5 - „Bogaty plan” - godz. 16, 18, 20.
„Tęcza” i Aleja 12 - „Wyspa Skarbowy” - 16, 18, 20.
Kino „Tęcza” urządza seans o godz. 16-ej dla Związków Zawodowych. Seans zamknięty.
„Bałtyk”. Armii Ludowej - „Sumienie” - 16, 18, 20.
Fotoplastikon - Państwo Izrael (Palestyna, Tel-Awiv, Haifa, Jerozolima).

Mgr. Szostakiewicz, pl. Daszyńskiego 6.
Mgr. A. Włosiński, 7-Kamieniec 27.
Mgr. K. Lembke, Raków, Towiańskiego 1.

Ku uwadze teatrów częstochowskich Trzeba nie tylko wystawiać dobre sztuki

Częstochowa posiada bardzo ładny gmach teatralny, dobre sceny i piękne widownie, których nie powstydziliby się i stolica. Częstochowa posiada zespół teatralny o dużych możliwościach, czego dowodem jest dopuszczenie wystawionej przez zespół Teatru Kameralnego sztuki Surowa „Zielona Ulica”, do końcowych eliminacji w ogólnokrajowym Festiwalu Sztuk Radzieckich. Częstochowa jest wręcz miastem ponad stusiecznym, miastem fabrycznym i robotniczym. A robotnicy częstochowscy - nieraz już dali dowody, że - potrafia bardzo dobrze odcenić znaczenie teatru, i potrafia żyć teatrem.

Jeśli więc na dwóch odbywających się jednocześnie przedstawieniach w Teatrze Wielkim i Kameralnym, jest na widowni zledwie po kilkanaście osób, to znaczy, że coś tu jest nie w porządku. Dyrekcja Teatru tłumaczy, że to środek tygodnia, że zawiniły związki zawodowe. Prawda, związki zawodowe na pewno zawiniły, że nie postarały się same o udostępnienie ludziom pracy widowni teatralnych w tym dniu, że nie dolożyły starań, aby przedstawienia były wykorzystane przez tych, którzy do teatru się garna i zawsze chętnie przychodzą - przez robotników. Ale nie można całej winy zwałać na związki.

Niesłuszne bowiem jest stanowisko dyrekcji teatru, że jej

jedynym zadaniem jest przygotować jak najlepszy spektakl, i że potem nie pozostaje jej już nic innego, jak oczekiwać na widzów. Nie. Zadaniem dyrekcji teatru, tak zresztą jak i całego zespołu, jest upowszechnianie teatru. Dyrekcja powinna się zainteresować tym, czy zrobiono wszystko, by udostępnić obejrzenie widowiska jak najszerszym masom, czy zrobiono wszystko, by ludzi do teatru zachęcić. Jeśli, są niedociągnięcia dyrekcja sama, nie oglądając się na związki zawodowe ani na inne instytucje, powinna niezwłocznie wystąpić z inicjatywą natychmiastowego ich usunięcia, powinna sama obmyślić środki zaradcze i sposób ich realizacji. A jeśli dyrekcja tego nie robi, to sprawą powinien zainteresować się cały zespół - przede

wszystkim zaś podstawowa organizacja partyjna. Powinna ona niezwłocznie zwołać „naradę produkcyjną”, powinna zażądać od dyrekcji wyjaśnień dlaczego są zahamowania w odbiorze produkcji, powinna znaleźć natychmiastowe środki zaradcze i w razie potrzeby sklonić dyrekcję do ich zastosowania. Gra artystów przed niepełną widownią jest stratą czasu i marnotrawstwem ich pracy. Oczekujemy, że podstawowa organizacja partyjna wespół z dyrekcją teatru niezwłocznie przystąpi do wyszukania środków zaradczych, że dyrekcja w najbliższym czasie zwoła w tej sprawie konferencję wszystkich zainteresowanych czynników. Jasne, że nie osiągnie się tego jednak bez rzetelnej współpracy czynnika społecznego, ze związkami zawodowymi na czele.

Kto sprawi aby znikły szpetne gruzy przy Alei Nr 39?

Po dużym domu przy Alei 39 pozostały na skutek działań wojennych jedyny gruz, w niektórych miejscach sięgający pierwszego piętra. Ocalały tylko sklepienia piwniczne i głębokie, nie zasypiane piwnice. Zapewne, że widok gruzów nie jest piękny, i że Częstochowa, która ma ich szczęśliwie stosunkowo bardzo niewiele, dawno powinna się już ich pozbyć. Słusznie też Zarząd Miejski wydał polecenie właścicielom posesji, by gruzy usunęli. Ale w żadnym wypadku nie można nazwać słusznym postępowania na posesji przy Alei 39,

gdzie paru ludzi gruzy te po prostu wysypuje do ocalałych piwnic. Bo w tym miejscu na pewno wkrótce będzie się budować nowy dom, i te gruzy trzeba będzie wywieźć. I do datkowo trzeba będzie robić nowy wykop piwniczny. Czy nie prościej byłoby, zamiast za sypujące istniejące piwnice, gruzy po prostu teraz już wywieźć? Czy nie taniej będzie dla przyszłej budowy rozobrać po prostu istniejące ściany piwniczne i skorzystać z istniejącego jeszcze wykopu? Oczekujemy odpowiedzi od Inspekcji Budowlanej Zarządu Miejskiego.

Koszt 2 milionów zł będzie wyremontowany „Dom Junaka”

Gmach przy ulicy Pułaskiego 2, przechodził w ciągu okresu powojennego najróżnorodniejsze koleje, zarówno jeśli chodzi o jego liczących w ciągu tego czasu użytkowników, jak i przeprowadzane w nim remonty. Świadczyć może o tym fakt, że tak np. instalacja świetlna zakładana jest już po raz... czwarty, a to izieki niedostatecznej opiece sprawowanej nad tą nieruchomością. Ostatnio budynek ten przekazany został do dyspozycji Powszechnej Organizacji „Służba Polsce”. W kilka dni po objęciu budynku Miejska Komenda SP przystąpiła do remontu, otrzymując jednocześnie na ten cel od swych władz centralnych sumę ponad 2 miliony złotych. Kredyty te zostały w stosunkowo szybkim czasie

zwytkowane na pokrycie i posmolenie dachu, założenie instalacji świetlnej oraz centralnego ogrzewania. Ponadto wybudowano garaże dla mieszczącej się w tym budynku szkoły szofersko-monterskiej dla junaków SP i wreszcie przystąpiono do remontu jednego z największych pomieszczeń, przeznaczonych na świetlicę. Jak się dowiadujemy, w gmachu SP, nazwanym „Domem Junaka”, koncentrować się będzie działalność junacka w okresie zimowym. W świetlicy odbywać się będą kursy różnego rodzaju, oraz wykłady naukowe dla junaków. Ze świetlicy też będą mogli korzystać także sportowcy częstochowscy, dla których w lokalu tym przewiduje się organizowanie wykładów szkolenia wychowawczo - ideologicznego. (ski)

Stacja PKS w Częstochowie winna współpracować z komunikacją wodną

Pasażer autobusów PKS w Częstochowie, musi nie tylko mieć pieniądze na bilet, lecz musi także umieć... brodzić. Znaczenie tej umiejętności ocenić można w całej pełni, gdy się jest zmuszonym iść w deszczowy, pochmurny dzień do stacji zamiejskiej komunikacji autobusowej PKS. W dni pogodne błoto i kałuże z powodzeniem są zastępowane przez kurz i śmieci. PKS ma dwa wyjścia do wyboru - albo postawić do dyspozycji pasażerów wielkie krypy (względnie prom elektryczny), lub też przewidywalnie wysypać plac zwiernym, którego pod dotknięciem dostar-

zyć może Elektrownia. Komunikację wodną będzie można zresztą całkowicie zlikwidować, gdy się wreszcie pomyśli o położeniu asfaltu na placu stacji. Błoto jest zdaje się w ogóle „piętą achillesową” PKS-u. Stan czystości wozów wytłumaczyć można chyba tylko reumatyzmem autobusowym. Bo, jak wiadomo, kąpiele błotne są w wielu przypadkach tej choroby zbawienne. Sądźmy jednak, że można by zmywać przynajmniej częściowo błoto z szyb, bo niektórzy pasażerowie posiadają dzwiny dla PKS z wycieczką, wyglądania w czasie podróży autobusem, przez okno. Jeśli nawet PKS nie chciałby uwzględnić tych zwyczajów - bo i tak muszą jechać - to może ze względów estetycznych można by usunąć błoto z wozów. Oddany wam pasażer Bonawentura Zdziwiony

TAB LA WYGRANYCH 57 LOTERII 8 my dzień cięgnięcia IV-e klasy

- Wygrane po 500.000 zł padły na Nr 11714
Wygrane po 200.000 zł padły na Nr Nr: 9189 47919 49045 55204 91375
Wygrane po 100.000 zł padły na Nr Nr: 2800 5518 11506 15086 84318 40871 42988 65710 71092 71681 80451 36621 92309
Wygrane po 40.000 zł padły na Nr Nr: 9060 20568 21107 22714 22871 85180 45500 57572 60201 61296 62746 63489 90628
Wygrane po 16.000 zł padły na Nr Nr: 2986 11902 12889 17303 17894 19092 21566 23781 26120 81716 32702 33812 46037 47520 51822 52534 55486 56086 58 931 60402 65066 67740 67924 68399 70843 76961 80625 81699 85200 95076 96391
Wygrane po 8.000 zł padły na Nr Nr: 368, 886 1273 1415 1899 1926 2162 2266 2407 2636 3185 3325 4525 4535 5408 6631 6744 7122 7146 7178 7460 78168 8044 9145 9763 12091 12222 13259 14550 14809 14986 16984 15203 16102 16212 16990 18440 18818 19471 20364 20709 21216 21643 21869 22649 22815 23775 26598 26598 27517 27700 28967 28999 29140 35249 35667 36926 37616 37696 37849 87880 37990 38376 38602 38908 41058 41907 42270 42478 43917 44056 44694 45241 45670 45756 46434 46949 47005 47089 49880 50325 50718 50835 51234 51336 51375 51591 51846 52088 52633 53398 53836 54967 55234 55666 56616 56895 57349 60081 60320 60883 61348 61786 62361 64069 644066 66693 66890 67984 68560 69372 69784 70338 70563 70716 70784 72074 72256 78517 74485 74924 75202 75461 75683 75718 76540 76577 77068 77644 78333 78406 78750 80249 80580 81132 81849 82045 83487

- 84094 84152 85065 85422 85663 87156 87889 89812 89438 90523 90909 90954 90974 91200 92438 92760 92959 93103 94227 94849 95103 95258 96136 96429 96962 97401 97426 97720 98538 99210 99753 90965
Wygrane po 4.000 zł
Nr: 95 116 48 63 385 466 515 28 20 76 84 98 791 817 903 74 81 40085 54 76 117 41 52 71 214 42 55 68 322 6 9 76 485 555 6 671 700 13 23 85 874 976 41123 52 61 70 225 36 70 3 423 87 9 99 611 30 704 65 812 5 47 96 901 23 44 42014 54 179 80 303 654 711 34 48 83 865 932 43079 82 191 251 567 666 729 47 829 30 913 94 44023 52 66 86 100 21 64 79 93 253 306 53 482 514 29 75 90 3 653 744 84 928 45001 50 182 244 300 508 48 99 613 59 702 8 11 84 922 44 5 55 46083 147 59 76 90 1 218 55 31: 9 42 53 72 9 421 81 99 668 726 86 94 826 87 943 57 91 47002 68 168 230 42 79 311 3 413 20 2 455 73 98 640 5 722 831 58 905 63 92 48008 62 129 257 75 88 841 480 1 8 99 501 28 60 606 11 5 29 41 78 784 56 843 8 53 989 49028 21 9 87 231 307 17 31 9 424 70 2 661 796 888 984 50144 8 86 261 85 883 438 80 530 78 94 619 32 6 97 757 99 810 41 75 928 39 15056 74 133 89 260 310 325 84 81 453 64 74 503 49 605 19 34 709 40 819 27 61 95 995 52018 42 147 244 52 886 99 426 94 588 603 783 8 833 43 99 910 41 62 53040 54 97 155 256 34 91 380 42 6 7 42 63 619 29 78 703 9 86 96 7 54063 185 89 260 304 498 501 29

W kilku wierszach

W związku z reorganizacją Ministerstwa Leśnictwa z dniem 1 stycznia przy jego roku uruchomiona zostanie w Częstochowie ekspozytura Państwowej Centrali Leśnych Produktów Nierzecznych. Ekspozytura ta przejmie wszystkie agendy Spółdzielni „Las”.

Terenem działalności Ekspozytury PCLPN będą powiaty częstochowski, radomszczański, lubliński, wieluński i włoszczowski.

Oddział Związku Zawodowego Pracowników Finansowych w Częstochowie utworzył bogato wyposażoną świetlicę. Biblioteka tej świetlicy posiada 1200 tomów.

We wtorek specjalna komisja przejęła 57 punktów świetlnych, zainstalowanych na 35 ulicach dzielnicy robotniczych.

Niedawna zbiórka uliczna na cele Ligi Morskiej, przeprowadzona przez członków LM i młodzież, przyniosła ponad 65 tysięcy złotych.

Przeprowadzone w jednym dniu badania sanitarne mleka, dostarczanego przez prywatnych sprzedawców, wykazało, że w 35 wypadkach na 72 mleko to było „odciągane” i nie posiadało dostatecznej zawartości tłuszczu. W ciągu ośmiudniowego pobytu w naszym mieście Wystawy Grunwaldzkiej zwiedziło ją ponad 18 tysięcy osób.

W wykańczanym obecnie przez PPB pierwszym budynku ZOR przy ul. Sobieskiego, do mieszkań wprowadzili się już rodziny robotników z PPB. Po zakończeniu całości robót, co przewidziane jest na wiosnę przyszłego roku, mieszkania te przekazane zostaną robotnikom z PZPW Nr. 11.

Mieszkańcy Częstochowy wypokili w ubiegłym miesiącu wyrobów tytoniowych wartości ponad 84 miliony złotych.

Państwowa Centrala Handlowa otworzyła w Częstochowie nowy sklep spożywczo - kolonialny przy Alei 12.

Polski Czerny Krzyż otworzył w Częstochowie stację przetransportowania i konserwacji koci. Wszyscy kruciodawcy winni się zarejestrować w PK, Waszyngtona 42.

Na Rakowie remontuje się mieszkania robotnicze

Administracja osiedla robotniczego huty „Częstochowa” przeprowadza obecnie kapitalne remonty domów, które od 1939 r. nie były odnawiane. Prowadzone są roboty murarskie, stolarskie i malarskie.

Wody mineralne do nabycia w sklepach „Jedności”

W okresie zimowo - jesiennym została wstrzymana sprzedaż wód mineralnych za pośrednictwem ulicznych kiosków „Uzdrowisk Polskich”, ponieważ połączone to jest ze zrozumiałymi trudnościami. W zamian tego wprowadzono sprzedaż wód za pośrednictwem sklepów P.S.S. „Jedność”, które posiadają w sprzedaży również szlam (sól) i ług do kąpiei, otrzymywane z naturalnej solanki ciechocińskiej oraz wysoko wartościowe borowiny, umożliwiające każdemu domowe leczenie wszelkich postaci reumatyzmu, naturalnymi środkami uzdrowiskowymi.

Co miódziec nalezu: O zabytkach regionu częstochowskiego

Dnia 17 grudnia rb. o godzinie 19 odbędzie się w „Ognisku” odczyt prezesa Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Częstochowie, Bolesława Stali „O zabytkach regionu częstochowskiego”.

„SZKOŁY FILOZOFICZNE”

W poniedziałek, dnia 19 grudnia rb. o godzinie 19 odbędzie się w Stowarzyszeniu „Ognisko” czwarty wykład z cyklu „Elementy filozofii Marksizmu - Leninizmu” n. t. „Skłoty filozoficzne”. Odczyt wygłosi prof. Mieczysław Siwanowicz

ZAKŁAD DOSKONALENIA RZEMIOSŁA w Kielcach ul. Czerwonego Krzyża nr 3
przyjmie do pracy kilka instruktoerek kroju i szycia na organizowane przez Zakład kursy w różnych miejscowościach województwa. Zgłoszenia z podaniem kwalifikacji do 23 grudnia br. w Sekretariacie Zakładu.

ZAKŁAD DOSKONALENIA RZEMIOSŁA w Kielcach ul. Czerwonego Krzyża nr 3
ogłasza zapisy na 3-ech miesięczny kurs kreśleń technicznych, mechanicznych i budowlanych. Zapisy przyjmuje i informacji udziel. kancelaria Zakładu do 24 grudnia br. 291

Centrala Spółdzielni Pracy ODDZIAŁ W KIELCACH
zaangażuje: 1 Instruktora do Dz. Organizacyjnego 1 Ekonomistę 3 Księgowych - bilansistów 3 Finansistów 282
1 Referenta branży metalowej 1 Referentka lub technika budowlanego 1 Referenta do Dz. Zaopatrzenia i Zbytn
Podania wraz z życiorysem, jak również odpisami świadectw składać należy osobliście w S.R. Kadra, przy ulicy Sienkiewicza 74, pokój Nr 8.

Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych
Ekspozytura Rejonowa w Kielcach podaje do wiadomości, że jej Składnica: Nr 40 w Kielcach, ul. Rarzewkowska 12, - Nr 41 w Częstochowie, ul. Piotrkowska Nr 31, - Nr 42 w Radomiu, ul. Zeromskiego Nr 114/116, - Nr 43 w Sandomierzu, ul. Krakowska Nr 26, będą niszczymne w datach od 27 do 31 grudnia 1949 r. z powodu sporządzania remanentów. 279

Wychowanie Fizyczne i Sport

Zrzeszenia częstochowskie w przededniu urodzin Generalissimusa Stalina

Sportowcy Stali (Raków) dla uczczenia 70-tych rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina powzięli zobowiązanie uaktYWnienia sportu pośród rakowskiej młodzieży hutniczej przez stworzenie drużyn piłki ręcznej, które dotychczas nie istniały na Rakowie.

Niezależnie od tego sportowcy Stali zobowiązali się urządzić dla młodzieży lodowisko w parku obok Domu Kultury.

Włóknarz przesłał Generalissimosowi Stalinowi życzenia, zobowiązując się przy tym do wzmocnienia pracy nad umasowaniem sportu pośród młodzieży włókienniczej i zwrócenia bacniejszej uwagi na szkolenie oraz ideologiczne przygotowanie czynnych sportowców.

Ogniwo - Skra przesłało Generalissimosowi Stalinowi życzenia w imieniu reprezentowanych przez to zrzeszenie sportowców robotniczych

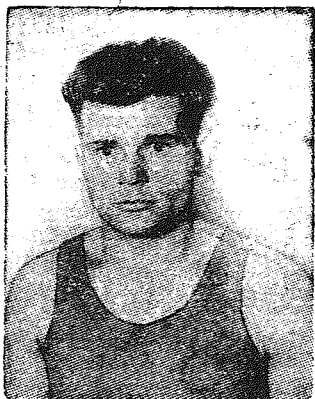
Działacze Kiel. OZPN przyrzekają tow. Stalinowi wychować młodzież na zdrowych i oddanych sprawie socjalizmu obywateli

W Kielcach odbyło się zebranie Kieleckiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, w którym wzięła również udział 23 osobowa grupa młodzieży zstempowskiej, przebywającej na kursie szkoleniowym WUK-F-u. Zebranie było poświęcone 70-tych rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina. Z zyciorysem tow. Stallina zapoznał zebranych prezes Kiel. OZPN tow. Jędrzejczyk, po czym zebrani uchwalili przesłać do Generalissimusa Stalina list treści następującej:

„W wielkim dniu Twych urodzin, przesyłamy Ci, Wodzu międzynarodowego proletariatu i wielki przyjacielu Polski, płynące z głębi serc sportowców zrzeszonych w Kieleckim Okręgowym Związku Piłki Nożnej życzenia. Rozumiejac nierozważalność procesu umysłowego i fizycznego rozwoju człowieka, podziwiając wielkość Twego dzieła w dziedzinie wychowania nowego człowieka, wzorując się na doświadczeniach Związku Radzieckiego na polu wychowania fizycznego i sportu, uzbromieni w marksistowsko-leninowski pogład na świat, przygotowujemy młode pokolenie do pracy, obrony pokoju oraz wychowamy młodzież zdrową, uswiadomioną, stawiającą śmiało czoło trudnościom i oddaną bez reszty wielkiej sprawie socjalizmu.

Kubicki walczy dziś z wicemistrzem Śląska - Pajdzikiem

Interesujące spotkanie pięściarskie Gwardia - Zryw (Świętochłowice)

W dniu dzisiejszym w sali teatru Zeromskiego w Kielcach, odbędą się ciekawe zawody fowarzystkie, pomiędzy Zrywem ze Świętochłowic i kielecką Gwardią. Goście stanowią silny zespół. Już sam fakt zdobycia przez Zryw w roku bieżącym wice-mistrzostwa Śląska przemawia za tym, że pięściarze Gwardii będą mieli ciężkie zadanie przed sobą.

W ósemce Zrywu walczy kilku doskonalszych bokserów, m. inn. wicemistrz Śląska w wadze piórkowej Singulas, który spotka się z Podsiadłym. Również w wadze półśredniej i półciężkiej, zajmujących drugie lokaty na Śląsku. Są to: Bartel, który zmie-

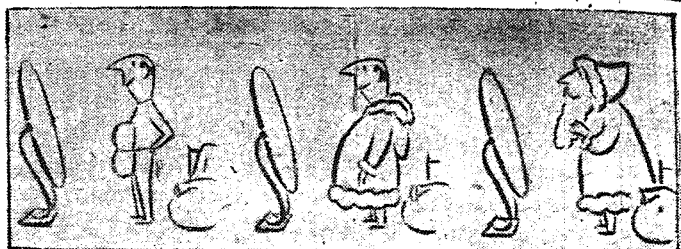
rzy się z Tarasowem oraz Pajdzik, którego przeciwnikiem będzie Kubicki I. Pozostałe walki: w. musza: Lidera-Majkowski, kogucia: Kielbik - Furmanek, lekka: Nieroba - Latkowski, II półśrednia: Peđrak - Kubicki II, średnia: Legrodzki - Baran.

Wice-mistrz Śląska - Zryw ze Świętochłowic - będzie trudnym przeciwnikiem dla Gwardii. Bokserzy śląscy należą do twardych i obdarzonych bardzo silnym ciosem, przy mniejszej jednak technice. Wynik meczu trudno nam teraz przewidzieć, niemniej spodziewamy się, że wicemistrza Okręgu Częstochowskiego stać na zwycięstwo w tym spotkaniu.

Początek zawodów punktualnie o godz. 19-ej. Publiczność proszona jest o sportowe zachowanie się na sali.

Szachowy turniej kwalifikacyjny odbędzie się w Radomiu

W najbliższą niedzielę 18 bm. odbędzie się turniej szachowy kwalifikacyjny dla zespołów Radomia, Pionek, Ostrowca, Starachowic, Buska i Skarżyska. Zawody te odbędą się w świetlicy ZS Stal w Radomiu, a nie jak pierwotnie podaliśmy w świetlicy na Rakowie (Częstochowa).

Fraszki

* * *
Żyje po pańsku, nos trzyma do góry,
lecz z długów spłaca tylko dług natury.

Nagrobek kupca

Tu leży kupiec korzenny
Obcy geszefetom i blade;
Był to człek bardzo sumienny
I zacny też nieskończenie,
Biednym opuszczać zwykł w cenie
O ile urwać mógł w wadze.

* * *

Wszędzie to dobrze, lecz najlepiej w [kraju,
Rzekł przy kufelku warszawski fili- [ster,
U nas pewniejszy miejsca jest stan- [gret w tramwaju,
Anizeli we Francji najpierwszy mi- [nister.

Krytyka

— Jak się panu podoba?
Jest siła w tym dramacie?
— Nie bardzo. Gdyby autor
Poprzestał na plagiacie,
Twór byłby jaki-taki,
Lecz było mu za mało;
Porobił swe dodatki
i popsuł sztukę całą.
(Fraszki anonimowe z końca XIX wieku)

Tato!!!

RADIO

SOBOTA, 17 GRUDNIA
na falach 1339,3 m

8.35 Program dnia. 8.40 „Głos mają kobiety”. 9.05 Muzyka rozrywkowa. 9.15 Wszelchnia radiowa. 9.35 Muzyka rozrywkowa. 10.00 Skrzyńka PKC. 10.10 Muzyka rozrywkowa. 10.50 Informacje. 10.55 Audycja szkolna dla klas III-V. 11.15 Fragment prozy Tadeusza Boy'a Zelenkiego. 11.35 Pieśni kompozytorów polskich i rosyjskich. 12.00 Dziennik południowy. 12.25 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.55 „Na swojską nutę”. 13.25 Przerwa. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.20 Ludwik van Beethoven. 17.00 „Dzieje życia Józefa Stalina”. 17.15 Muzyka ludowa. 17.40 „Słuchaj uchem”. 17.50 Muzyka rozrywkowa w wyk. Zespołu Jerzego Wasiaka. 18.20 „Głos mają kobiety”. 18.40 Z naszych pieśni. 19.00 XI-ta audycja z cyklu: „Historia Powszechna Muzyki” — „Dawna muzyka czeska”, oprac. dr. St. Łobaczewskiej.

20.00 Dziennik wieczorny. 20.40 Muzyka taneczna. 21.25 Nowy numer „Odrodzenia”. 21.30 Audycja słowno-muzyczna z okazji „Tygodnia walki z analfabetyzmem”. 22.00 „Na dobranoc”. 23.00 Ost. wiadomości. 23.10 Koncert. 23.35 Program na dzień następnny, hymn i koniec audycji.

Hallo - tu mówi Moskwa

Radio moskiewskie nadaje codziennie trzy audycje w języku polskim (według czasu polskiego):

Pierwsza audycja od godziny 16.30 do 17.14 na falach 30,8, 31,22, 41,21, 30,74.

Druga audycja od godziny 19.30 do 19.59 na falach 49,83 i 1115 metrów.

Trzecia audycja od godziny 21.30 do 21.59 na falach 49,83 i 1115 metrów.

W niedzielę odbywają się dodatkowe audycje muzyczne od 15.15 do 15.59 na falach 41,21 i 30,74 metra. Prócz tego koncertu odbywają się w srody od godziny 22.00 do 22.30 na falach 41,21, 41,87, 41,47 i 1115 metrów.

ANTONINA KOPIAJEWA

59

Miloci dr. Arzanowa

TŁUM. ZOFIA ŁAPKA

Olga zawstydziła się nagle. Czy rzeczywiście los tych wszystkich chorych jest jej aż tak obojętny? Dlaczego nie ma dla swego męża - lekarza żadnego serdecznego uznania?

— Można wstawić nowe zęby, — mówił doktor, — albo z plastmasy, albo metalowe, jakie chcesz. Możemy to zrobić u nas, w szpitalu.

Firsov strasznie się ucieszył. Pozostali chorzy podeszli również, stukając łapczkami i szczydłami.

— Spróbuj-no brachu chodzić bez laski — odezwał się doktor do jednego z chorych.

I ten, odłożywszy laskę, zaczął utykając chodzić po pokoju.

— A ty chodzisz już zupełnie bez szczydeł? — pytał trzeciego. — W jakim stanie cię tu przywieźli? — pamiętał sam co prawda historię chorego, ale chciał, żeby użyła ją również Olga.

— Przywieźli mnie tu na noszach. Nie mogłem ruszać ani ręką, ani nogą. W domu robili różne rzeczy: gorące okłady, masaże, nacierania, a okazuje się, że to wszystko pochodziło z wnętrza. — Ten należy do niedowiarków, — rzekł Jan. — Nie chciał w żaden sposób pic miodowego odwaru. Uważał, że to zbyt mało skomplikowane lekarstwo.

Olga przypomniała sobie opinię Pawy, która zawsze wiedziała wszystko z cudzych słów: mówiła, że zastawianie cedrowego odwaru odbija się ujemnie na sercu i nerkach. „A czy sam skorbut nie niszczy całego organizmu? To po prostu głupie gadanie ludzi, którzy zawsze stają okoniem przeciwko każdej nowości”.

I znów uderzyło ją nieprzyjemnie to, że zamiast cieszyć się po prostu razem z mężem, dyskutuje i przekonywa sama siebie.

57

— Zaczynam się tu dusić, panie Platonie! — odezwał się nieoczekiwanie doktor do Logunowa.

Siedzieli obaj w poczekalni Komitetu rejonowego i palili, odpoczywając po awanturze, którą zrobił im Skorobogatow. Logunowowi dostało się za propozycję urzędzenia centralnego systemu odwadniającego i niedostateczne wykorzystanie i niejących urzędzeń; Arzanowowi zrobił długi i mądry wykład na temat jego „wywiadu” w miejscowej gazecie, w artykule o popularnych tu chorobach. Mówił, że niby to on, Arzanow, sieje panikę wśród miejscowej ludności i „idzie na rękę wrogom narodu, szerząc bzdurne i szkodliwe baśnie”.

— Chciałem wskazać źródło chorób i unieszkodliwić je — tłumaczył doktor z ponurą miną. — Stanowczo zbyt mało zwracamy uwagi na profilaktykę, na zapobieganie chorobom. A zamazywanie prawdy i nadawanie fałszywego blasku rzeczywistości nigdy do niczego dobrego nie doprowadzi, — zamknął nagle, uderzony własną myślą. Coś przykrego przeleciało mu przez głowę, ale zanim zdążył sobie tę myśl uzmysłowić, Skorobogatow zaczął już abstrahować.

— Jesteście komunistą i powinniście przede wszystkim liczyć się z partyjnym kierownictwem — mówił, patrząc swymi nieruchomymi oczami. Do wszystkich członków partii zwracał się per „ty”, ale z Arzanowem jakoś mu nie wychodziło. Łysina, przez którą duża, czerwona, ogorzała od wiatru twarz wydawała się jeszcze większa, zrobiła się purpurowa ze złości. — Chcecie zostać bohaterem narodowym! — rzekł jawowicie, nawijając do ogromnej popularności, jaką cieszył się doktor u Jakutów i Łamutów.

— Bohaterem może być tylko ten, który wykazuje się doniosłymi czynami, a nie ten, który w tym celu umniejsza wszystkich dokola, — zamilkł, zaciskając cienkie wargi i udając, że nie widzi przykrości malującej się na twarzy doktora. Nagle krzyknął cicho, fałsetem: — Jako sekretarz komitetu rejonowego uprzedzam, że te wszystkie ideologiczne kawały mogą być przez nas odpowiednio zrozumiane i oświetlone... Wyciągnęliśmy wreszcie odoowiednie wnioski na drodze organizacyjnej...

— Przecież pracuję... — rzekł doktor przygnębiony i oburzony.

— Wszyscy pracujemy — przerwał mu Skorobogatow i wszyscy z przekonania. To nasz obowiązek i nie ma się czym chwalić! Każdy pracuje jak może. Przebaczam wam wiele, — dodał, czyniąc widocznie aluzję do przerwanej ciąży. — Przebaczam wam, jako dobremu specjalście. Ale jeżeli chcecie nadbudowywać na swojej pracy jeszcze jakąś specjalną, własną politykę, to już tracić czynym nieprzyjemnym. Nieprzyjemnym dla was... przede wszystkim.

„Czego się do mnie przyczepił?” — myślał Arzanow.

Wychodząc z gabinetu Skorobogatowa, wpadł w drzwiach na Platona Logunowa. Napadła go gwałtowna chęć, by porozmawiać i poradzić się tego miłego człowieka. Usiadł na kanapce w poczekalni i długo, wytrwale czekał.

Logunow wyszedł bardzo zdenerwowany. Zdziwił się na widok doktora:

— Pan jeszcze tutaj?

— Tak, czekałem na pana. Dostało się panu? — spytał doktor, zniżając głos.

— Nawalił mi porządnie, ale bez sensu — odpowiedział Logunow, podniecony jeszcze sprzeczką ze Skorobogatowem. — Ktoś mu coś nagadał... Sam nie ma pojęcia o sprawach technicznych...

— Po co ma się znać? — odrzekł doktor z goryczą. — Specjaliści pracują, a on się z nimi kłóci.

— Uważa, że to jest jedyny sposób zadanie sekretarza, — rzekł Logunow i uśmiechnął się smutno. — Berytać, lając, dawać nagany. Byłem u niego kilka dni temu, wchodzę a w gabinecie nadymione, aż szaro! „Co to — pytam — siedzisz jak wę mgle...” „Dzisiaj — powiada — była u mnie walka byków”...

— Sam jest bykiem — burknął ponuro doktor. — Byk i to jeszcze zamrożony.

— Jak? — zapytał Logunow. — Dlaczego zamrożony? (dalszy ciąg jutro)